

กรณีศึกษา : ผลสำเร็จของการติดตามคนหายอาการอัลไซเมอร์

A case study of successful results of tracking missing persons, Alzheimer's disease

ดำรงศักดิ์ ขวนขวาย¹ และไทรลดา นามมุงคุณ²

^{1, 2}สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ กระทรวงยุติธรรม

Damrongsak Kwaunkwai¹ and Sailada Nammungkun²

^{1, 2}Central Institute of Forensic Science Thailand, Ministry of Justice

aodmpic.5456@gmail.com

รับบทความ : 25 กันยายน 2567 แก้ไขบทความ : 26 มิถุนายน 2567 ตอรับบทความ : 30 มิถุนายน 2567

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสำเร็จของการติดตามคนหายอาการอัลไซเมอร์ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติการกิจ ภายใต้อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบูรณาการภารกิจการติดตามคนหายพิสูจน์คนนิรนามและศพนิรนาม ในการติดตามคนหายเป็นชายอายุ 92 ปี ที่หายออกจากบ้านด้วยอาการอัลไซเมอร์ในพื้นที่อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี ด้วยกระบวนการติดตามคนหายและการตรวจพิสูจน์ทางนิติวิทยาศาสตร์ เริ่มต้นด้วยการรับแจ้งคนหายผ่านระบบฐานข้อมูลกลางในการจัดเก็บและสืบค้นข้อมูลคนหายและศพนิรนาม จากนั้นเข้าสู่กระบวนการตรวจพิสูจน์อัตลักษณ์บุคคลโดยใช้ข้อมูลภาพ ข้อมูลรูปพรรณสัณฐาน ข้อมูลอัตลักษณ์ และข้อมูลสารพันธุกรรมเป็นข้อมูลในการตรวจวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลคนหาย และการลงพื้นที่ไปยังสถานที่เกิดเหตุ เพื่อติดตามคนหาย ค้นหาเบาะแสเพิ่มเติม และเก็บข้อมูลสารพันธุกรรมของญาติ โดยสายโลหิตของคนหาย รวมถึงได้มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลคนหายผ่านทุกช่องทาง ผลสำเร็จจากกระบวนการติดตามคนหายและการตรวจพิสูจน์ทางนิติวิทยาศาสตร์ ทำให้สามารถพบตัวคนหาย และตรวจเปรียบเทียบข้อมูลและยืนยันบุคคล ได้จากข้อมูลการแจ้งคนหาย

คำสำคัญ: คนหาย, คนหายอาการอัลไซเมอร์, การติดตามคนหายอาการอัลไซเมอร์

Abstract

This article aims to investigate the success of follow-up for missing individuals with Alzheimer's disease. Under the authorization of the Missing Persons Tracking Task Integration Subcommittee, verify the anonymity of individuals and bodies. During the pursuit of missing persons, a 92-year-old man disappeared from his home due to Alzheimer's disease in Doem Bang Nang Buat district of Suphan Buri Province. Through missing person tracking and forensic examination. Firstly, the missing persons are notified through the central database system to

¹ นักนิติวิทยาศาสตร์ชำนาญการ สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ กระทรวงยุติธรรม

² นักนิติวิทยาศาสตร์ชำนาญการ สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ กระทรวงยุติธรรม

anonymously store and search for missing persons and bodies. Then use image information, identity information, and identity information to enter the authentication process. Genetic data is the data used for comparative analysis of missing persons and for tracking missing persons at crime scenes. Search for more clues, collect genetic information from relatives through the blood of missing individuals, and promote missing person information through all channels. By tracking the success of missing persons and forensic examination processes, it is possible to locate missing persons and compare information and confirm individuals. According to the missing person report.

Keywords: Missing persons, missing persons with Alzheimer's disease, tracking missing persons, Alzheimer's disease

บทนำ

เนื่องด้วยปัจจุบันสถานการณ์ของคนหายและศพนิรนามในประเทศไทยมีแนวโน้มเพิ่มจำนวนขึ้นทุกปี จากสถิติคนหายและศพนิรนาม ในปี พ.ศ. 2565 ถึงปัจจุบัน พบว่า คนหายมีจำนวนสูงถึง 2,396 ราย และศพนิรนาม จำนวน 3,069 ราย (ระบบฐานข้อมูลกลางในการจัดเก็บและสืบค้นข้อมูลบุคคลสูญหายและพิสูจน์ศพนิรนาม, 2566) ประกอบกับประเทศไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้มีแนวโน้มคนหายจากอาการอัลไซเมอร์สูงขึ้นเช่นกัน ซึ่งในขณะนี้หน่วยงานภาครัฐและภาคประชาสังคมที่เกี่ยวข้องให้ความสำคัญกับข้อมูลคนหาย คนนิรนาม และศพนิรนามที่กระจัดกระจายอยู่ตามหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งนี้หน่วยงานต่าง ๆ พยายามรวบรวมและจัดเก็บข้อมูลลงในระบบฐานข้อมูลกลางในการจัดเก็บและสืบค้นข้อมูลบุคคลสูญหายและพิสูจน์ศพนิรนาม โดยแต่ละหน่วยงาน จะทำการบันทึกข้อมูลลงในระบบดังกล่าวตามภารกิจของหน่วยงานนั้น ๆ เมื่อต้องการติดตามคนหาย พิสูจน์คนนิรนาม และศพนิรนามสามารถดำเนินการได้อย่างสะดวกและมีประสิทธิภาพ ในการตามหาคนหาย ประชาชนสามารถเดินทางมาแจ้งด้วยตนเองได้ที่สถานีตำรวจในพื้นที่ หรือผ่านช่องทางออนไลน์ ผ่านแอปพลิเคชัน U-NAI ซึ่งทำให้สะดวก ง่าย และลดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง เพื่อการดำเนินการดังกล่าวซึ่งเป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการติดตามคนหาย การพิสูจน์คนนิรนามและศพนิรนาม พ.ศ. 2564 ขับเคลื่อนผ่านคณะกรรมการพัฒนาระบบการติดตามคนหาย และการพิสูจน์คนนิรนามและศพนิรนาม หรือ ค.พ.ศ. โดยนายกรัฐมนตรีมอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรี เป็นประธานคณะกรรมการและกำหนดให้ สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ กระทรวงยุติธรรม ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการผ่านคณะกรรมการพัฒนาระบบการติดตามคนหาย และการพิสูจน์คนนิรนามและศพนิรนามปฏิบัติงานในการขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการติดตามคนหาย การพิสูจน์คนนิรนามและศพนิรนาม ได้ดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลขับเคลื่อนการดำเนินงาน โดยมีการจัดตั้งคณะกรรมการบูรณาการภารกิจการติดตามคนหาย พิสูจน์คนนิรนามและศพนิรนาม มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดแนวทางการรับเรื่องราวร้องทุกข์ ด้านคนหาย คนนิรนามและศพนิรนามจากประชาชน หน่วยงาน และองค์กรต่าง ๆ ประสานงานการปฏิบัติงาน ติดตามความคืบหน้าของคดีและรายงานผลการดำเนินงาน รวมทั้งปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ เสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาระบบการติดตามคนหาย และการพิสูจน์คนนิรนามและศพนิรนาม เพื่อให้เกิดการบูรณาการงานทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ และภาคประชาสังคมในการติดตามคนหาย คนนิรนามและศพนิรนาม และร่วมกันแก้ไขปัญหา และก้าวข้ามผ่านอุปสรรคที่เกิดขึ้น โดยมีระบบฐานข้อมูลกลางในการจัดเก็บและสืบค้นข้อมูลบุคคลสูญหาย

และการพิสูจน์ศพนิรนาม เป็นฐานข้อมูลสำคัญในการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงาน เพื่อให้สามารถค้นหาและช่วยเหลือประชาชน ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ (ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการติดตามคนหาย และการพิสูจน์คนนิรนามและศพนิรนาม พ.ศ. 2564, 2564)

ตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบูรณาการภารกิจการติดตามคนหาย พิสูจน์คนนิรนามและศพนิรนามได้มีการขับเคลื่อนการปฏิบัติงานร่วมกันของหน่วยงานทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้มีการรับเรื่องเกี่ยวกับคดีคนหาย คนนิรนามและศพนิรนามอย่างต่อเนื่อง แต่ละคดีจะมีความยากและซับซ้อนที่แตกต่างกัน ทำให้การปฏิบัติงานการติดตามคนหาย การพิสูจน์คนนิรนามและศพนิรนามจะพบปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น การรับแจ้งคดีคนหาย คนนิรนามและศพนิรนาม การตรวจพิสูจน์ทางนิติวิทยาศาสตร์ การสืบสวนสอบสวน รวมถึงการลงพื้นที่สำรวจค้นหา เป็นต้น

ประเทศไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงวัย ส่งผลให้มีแนวโน้มคนหายจากอาการอัลไซเมอร์สูงขึ้น จากข้อมูลสถิติคนหายจากอาการอัลไซเมอร์ของมูลนิธิกระจกเงา มีจำนวนทั้งหมด 510 ราย (ศูนย์ข้อมูลคนหาย มูลนิธิกระจกเงา, 2565) เพราะอาการอัลไซเมอร์สามารถส่งผลกระทบต่อตัวคนหาย อาการของโรคอัลไซเมอร์ทำให้เกิดการสูญเสียความทรงจำ ชั่วขณะ ความสามารถในการตัดสินใจลดลงและมีความสับสนมากขึ้น รวมถึงมีอาการหวาดกลัว วิดกกังวลรวมอยู่ด้วย ซึ่งอาการดังกล่าวสามารถเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา โดยที่ไม่แสดงอาการผิดปกติ จนกว่าจะเห็นพฤติกรรมแสดงออกอย่างชัดเจน เช่น การยืนหรือเดินวนอยู่กับที่ด้วยความสับสนและมึนงง บางรายเกิดอาการวิ่งหนีออกไปจากบ้านและไปหลบซ่อนตามบริเวณต่าง ๆ บางรายมีการเดินหายออกไปจากบ้านจนเป็นเรื่องปกติของคนในครอบครัว อาการดังกล่าวถือเป็นปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้เกิดการสูญหายสูงมาก โดยเฉพาะคนใกล้ชิดอาจจะรู้เท่าไม่ถึงเหตุการณ์ที่กำลังจะเกิดขึ้น เมื่อคนหายได้หายออกจากบ้านไป ทำให้กลายเป็นคนเร่ร่อน ส่งผลให้อาจเกิดการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุ การถูกทำร้ายร่างกาย การจมน้ำ การเสียชีวิตด้วยโรคประจำตัว เป็นต้น

โดยบทความนี้ทางผู้เขียน จึงขอยกตัวอย่างกรณีศึกษาการติดตามคนหาย และการพิสูจน์คนนิรนามและศพนิรนาม กรณีของคนหายจากอาการอัลไซเมอร์ที่มีการปฏิบัติภารกิจการร่วมกันของหน่วยงานคณะกรรมการบูรณาการภารกิจการติดตามคนหาย พิสูจน์คนนิรนามและศพนิรนาม ได้แก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มูลนิธิกระจกเงา และสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ กรณีศึกษานี้เป็นการรับแจ้งคดีคนหายผ่านฐานข้อมูลกลางในการจัดเก็บและสืบค้นข้อมูลบุคคลสูญหายและพิสูจน์ศพนิรนามจากพนักงานสอบสวนของพื้นที่เกิดเหตุ เหตุเกิดเมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน 2565 ในพื้นที่ของสถานีตำรวจภูธรเดิมบางนางบวชได้รับแจ้งว่ามีคนหายเป็นชายชรา มีอาการหลงลืมและหายออกจากบ้าน ทางมูลนิธิกระจกเงาได้ประสานข้อมูลเพื่อหาเบาะแสเพิ่มเติมของคนหายในคดีเดียวกัน โดยสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ได้นำข้อมูลประวัติ ภาพ รูปพรรณสัณฐาน แผลเป็น ตำหนิ รอยสักข้อมูลทางการแพทย์ลักษณะพิเศษ มาวิเคราะห์ข้อมูลและเปรียบเทียบข้อมูลคนหายกับฐานข้อมูลศพนิรนามของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ ทำให้การประสานงานด้านข้อมูลนั้น เกิดความรวดเร็วและสามารถเปรียบเทียบข้อมูลคนหายเบื้องต้นเพื่อเป็นการวางแผนในการปฏิบัติภารกิจในขั้นตอนถัดไปในการติดตามคนหาย

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาผลสำเร็จของการติดตามคนหายอาการอัลไซเมอร์ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติภารกิจภายใต้อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบูรณาการภารกิจการติดตามคนหาย พิสูจน์คนนิรนามและศพนิรนาม

การวิเคราะห์กรณีศึกษา

กรณีศึกษานี้เป็นคดีคนหายที่เกิดเหตุในพื้นที่ของสถานีตำรวจภูธรเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี โดยผู้แจ้งซึ่งเป็นบุตรชายแจ้งว่า คนหายได้หายออกจากบ้านไปตั้งแต่ประมาณวันที่ 14 พฤศจิกายน 2565 เวลา 9.30 น. และได้แจ้งความคนหายไว้กับสถานีตำรวจเดิมบางนางบวช เมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน 2565 พุทธการณคดีเบื้องต้นระบุว่า คนหายเพศชาย อายุ 92 ปี น้ำหนัก 50 กิโลกรัม ส่วนสูงประมาณ 163 เซนติเมตร ผิวดำแดง ผมสั้นสีขาว มีรอยสักบริเวณหน้าอก บริเวณแผ่นหลัง และกลางศีรษะ การแต่งกายสวมเสื้อเชิ้ตแขนสั้นลายสก๊อต กางเกงขาวาว สีเทา ไม่สวมรองเท้า และมีจักรยานสีเขียวเป็นยานพาหนะ คนหายมีอาการอัลไซเมอร์และมีพฤติกรรมชอบขี่จักรยานออกไปทุ่งนาทุกเช้า และจะกลับมาช่วงเย็น แต่ในวันที่ 14 พฤศจิกายน 2565 คนหายไม่ได้กลับบ้าน ชุดที่ใส่ในวันที่หาย สวมเสื้อเชิ้ตแขนสั้นสีขาวฟ้ายาลายสก๊อต กางเกงขาวาวสีเทา ปั่นจักรยานสีเขียวไม่มีตะแกรงหน้า จากการบอกกล่าวจากผู้เป็นบุตรชาย ได้ความว่าคนหายบอกว่าจะเอาหญ้าไปให้ควาย และมีพยานยืนยันว่าเห็นคนหายถือหญ้าอยู่ในมือ แต่ปัจจุบันคนหายไม่ได้เลี้ยงควายแล้ว จึงคาดการณ์ว่าเป็นสาเหตุจากอาการหลงลืม โดยพยานคนสุดท้ายพบเห็นคนหาย ห่างจากบ้านประมาณ 3 กิโลเมตร จึงคาดการณ์ว่า คนหายอาจจะปั่นจักรยานเข้าไปในพื้นที่เกษตรกรรมบริเวณนั้น ทั้งนี้คนหายเคยหายมาแล้ว แต่มีคนไปพบตัวก่อน จากเหตุการณ์เกรงว่าคนหายจะพลัดหลงหรือได้รับอันตราย จึงได้มาแจ้งคนหายกับมูลนิธิกระจกเงาและสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ จากเหตุการณ์ดังกล่าวนำไปสู่การปฏิบัติการร่วมกันในกระบวนการติดตามคนหายและการตรวจพิสูจน์ทางนิติวิทยาศาสตร์

กระบวนการติดตามคนหายและการตรวจพิสูจน์ทางนิติวิทยาศาสตร์

เมื่อข้อมูลคนหายได้บันทึกลงระบบฐานข้อมูลกลางในการจัดเก็บและสืบค้นข้อมูลบุคคลสูญหายและพิสูจน์ศพนิรนาม ข้อมูลจะได้การวิเคราะห์ข้อมูลและเปรียบเทียบข้อมูลคนหายกับฐานข้อมูลศพนิรนามของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ ประสานผลการวิเคราะห์ข้อมูลและเปรียบเทียบข้อมูลคนหายไปยังหน่วยงานต้นเรื่องเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการดำเนินการในขั้นตอนต่อไป ซึ่งกระบวนการติดตามคนหายและการตรวจพิสูจน์ทางนิติวิทยาศาสตร์ได้มีการปฏิบัติการร่วมกันดังต่อไปนี้

1. การรับแจ้งคนหาย ผ่านระบบฐานข้อมูลกลางในการจัดเก็บและสืบค้นข้อมูลคนหายและศพนิรนาม เจ้าหน้าที่ผู้รับแจ้งได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของคนหาย ได้แก่ ชื่อ ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์เพศ อายุ เชื้อชาติ ข้อมูลรูปพรรณสัณฐาน แผลเป็น ตาหนี รอยสัก ลักษณะพิเศษ ความพิการ ข้อมูลทางการแพทย์ ข้อมูลทางทันตกรรม การแต่งกายและทรัพย์สินติดตัว รวมถึงการให้รายละเอียดของทรัพย์สินติดตัว เช่น เครื่องประดับที่มีการสลักชื่อหรือหมายเลข เสื้อผ้า หรือภาพถ่ายที่ คนหายสวมใส่เครื่องประดับหรือพกพาโทรศัพท์มือถือ ข้อมูลเหตุการณ์หรือสาเหตุการสูญหาย วันที่พบครั้งสุดท้าย สถานที่พบครั้งสุดท้าย เหตุการณ์ก่อนการสูญหาย และข้อมูลอัตลักษณ์บุคคล ได้แก่ ลายพิมพ์นิ้วมือของคนหาย ตัวอย่างสารพันธุกรรมของคนหายและญาติสายตรงของคนหาย ข้อมูลทางการแพทย์ และข้อมูลทางทันตกรรมข้อมูลทั่วไป เพื่อนำมาเปรียบเทียบข้อมูลคนหายกับฐานข้อมูลศพนิรนามของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์

จากกรณีคนหายตามข้อมูลระบุว่า คนหายมีรูปพรรณสัณฐาน เพศชาย อายุ 92 ปี น้ำหนัก 50 กิโลกรัม ส่วนสูงประมาณ 163 เซนติเมตร ผิวดำแดง ผมสั้นสีขาว มีรอยสักบริเวณหน้าอก บริเวณแผ่นหลัง และกลางศีรษะ การแต่งกายสวมเสื้อเชิ้ตแขนสั้นลายสก๊อต กางเกงขาวาวสีเทา ไม่สวมรองเท้า และมีจักรยานสีเขียวเป็นยานพาหนะ โดยนำข้อมูลมาดำเนินการตรวจวิเคราะห์เปรียบเทียบกับศพนิรนามที่แจ้งผ่านระบบฐานข้อมูลกลางในการจัดเก็บ

และสืบค้นข้อมูลคนหายและศพนิรนาม ผลการตรวจเปรียบเทียบไม่พบข้อมูลการรับแจ้งจากสถานีตำรวจพื้นที่ใกล้เคียงกับพื้นที่เกิดเหตุ และจากการตรวจสอบข้อมูลการชันสูตรพลิกศพของทางสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ในช่วงวันและเวลาที่สูญหาย ไม่พบข้อมูลที่ตรงกันกับคนหาย นอกจากนี้ได้ประสานข้อมูลของคนหายไปยังสถานคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ในการตรวจเปรียบเทียบข้อมูลกับคนนิรนามที่อยู่ในความดูแลของหน่วยงาน ภายหลังจากการรับแจ้งคนหายและตรวจวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลคนหายคือ ไม่พบข้อมูลจากฐานข้อมูลที่ตรงกันกับคนหาย จึงสันนิษฐานได้ว่า คนหายยังมีชีวิตอยู่และไม่ได้อยู่ในความคุ้มครองของสถานคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง

2. การพิสูจน์อัตลักษณ์บุคคล สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ประสานงานข้อมูลลายพิมพ์นิ้วมือจากสำนักงานทะเบียนกลาง กรมการปกครองกระทรวงมหาดไทย เพื่อตรวจเปรียบเทียบฐานข้อมูลศพนิรนามของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ ผลการตรวจเปรียบเทียบไม่พบข้อมูลที่ตรงกันกับคนหาย จากนั้นนำข้อมูลภาพ ข้อมูลรูปพรรณสัณฐาน ข้อมูลอัตลักษณ์บุคคลจากระบบฐานข้อมูลกลางในการจัดเก็บและสืบค้นข้อมูลคนหายและศพนิรนามและข้อมูลจากมูลนิธิกระจกเงา มาวิเคราะห์ข้อมูลและเปรียบเทียบข้อมูลคนหายกับฐานข้อมูลศพนิรนามของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์อีกครั้ง เพื่อเป็นการยืนยันข้อมูลให้ครบถ้วนกระบวนการตรวจพิสูจน์บุคคล ผลการตรวจเปรียบเทียบไม่พบข้อมูลที่ตรงกันกับคนหาย จากการพิสูจน์อัตลักษณ์บุคคลตามข้อมูลข้างต้นไม่พบข้อมูลที่ตรงกันกับคนหาย จึงได้มีการหารือกับหน่วยงานร่วมปฏิบัติการกิจ เพื่อดำเนินการจัดเก็บสารพันธุกรรมของญาติคนหายใช้ในการเปรียบเทียบกับฐานข้อมูลสารพันธุกรรมของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ โดยผลการเปรียบเทียบสารพันธุกรรมของญาติกับฐานข้อมูลสารพันธุกรรมของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ที่ไม่พบข้อมูลสารพันธุกรรมที่ตรงกันญาติคนหาย และจัดเก็บไว้ในฐานข้อมูลคนหายและศพนิรนามของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์

3. การลงพื้นที่ติดตามคนหาย ภายหลังจากได้รับแจ้งคนหายจากสถานีตำรวจภูธรเดิมบางนางบวชและมูลนิธิกระจกเงาได้ประสานงานเพื่อลงพื้นที่ไปยังสถานที่เกิดเหตุ ในการสืบสวนสอบสวนและหาเบาะแสเพิ่มเติมรวมทั้งสำรวจพื้นที่และค้นหาคนหาย

3.1 การลงพื้นที่ของสถานีตำรวจภูธรเดิมบางนางบวชและมูลนิธิกระจกเงา มูลนิธิกระจกเงาร่วมกับสถานีตำรวจภูธรเดิมบางนางบวช ลงพื้นที่ค้นหาคนหายโดยมีการวางแผนการค้นหาในบริเวณพื้นที่เกษตรกรรมที่เป็นจุดสำคัญ เนื่องจากคำบอกเล่าจากพยานที่พบเห็นคนหายกำลังตัดหญ้าไปให้ควาย และจากภาพของกล้องวงจรปิดที่ปรากฏภาพคนหายขี่จักรยานมุ่งหน้าไปทางอำเภอด่านช้าง ซึ่งบริเวณข้างทางส่วนใหญ่เป็นไร่อ้อย หน่วยงานร่วมได้ดำเนินการค้นหาผลการค้นหาไม่พบตัวคนหาย จึงยุติการค้นหาและได้ลงประกาศตามหาคนหายผ่านสื่อออนไลน์ และมูลนิธิกระจกเงาได้ดำเนินการติดตามข้อมูลคนหายไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องคือ ศูนย์คุ้มครองคนไร้ที่พึ่งจังหวัดสุพรรณบุรี ศูนย์คุ้มครองคนไร้ที่พึ่งจังหวัดอุทัยธานี ศูนย์คุ้มครองคนไร้ที่พึ่งจังหวัดชัยนาท และโรงพยาบาลในพื้นที่เกิดเหตุและโรงพยาบาลของพื้นที่ใกล้เคียง คือ รวมถึงมูลนิธิต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเก็บรักษาศพหรือศูนย์ช่วยเหลือต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง แต่ไม่พบข้อมูลที่ตรงกันกับคนหาย

3.2 การลงพื้นที่จัดเก็บข้อมูลสารพันธุกรรมญาติคนหาย เนื่องจากยังไม่พบตัวคนหาย สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ร่วมกับมูลนิธิกระจกเงาและสถานีตำรวจภูธรเดิมบางนางบวช ได้ดำเนินการลงพื้นที่ไปยังบ้านของคนหายในอำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อจัดเก็บข้อมูลสารพันธุกรรมของน้องสาวของคนหายเปรียบเทียบกับฐานข้อมูลสารพันธุกรรมในฐานข้อมูลของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์

3.3 การลงพื้นที่ตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ ภายหลังจากการลงพื้นที่จัดเก็บข้อมูลสารพันธุกรรมของน้องสาวของคนหาย ทางสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ได้รับการประสานจากพนักงานสอบสวนเจ้าของคดี ว่าได้พบศพ

สภาพเป็นโครงกระดูกบริเวณไร่ม่านห่างจากสถานที่สูญหายระยะทาง 5 กิโลเมตร ในสถานที่เกิดเหตุพบชิ้นส่วนเครื่องแต่งกายคล้ายกับเครื่องแต่งกายของคนหาย และถัดไปอีกประมาณ 50 เมตรพบจักรยานคล้ายกับคันเดียวกันกับคนหาย จึงได้เชิญญาติมายังสถานที่เกิดเหตุและได้รับการยืนยันจากญาติว่าใช่เครื่องแต่งกายและจักรยานของคนหาย

4. การตรวจเปรียบเทียบข้อมูลและการยืนยันบุคคล การยืนยันบุคคลจากสภาพศพไม่สามารถยืนยันได้เนื่องจากสภาพศพเป็นโครงกระดูก จึงไม่สามารถใช้ข้อมูลรูปพรรณสัณฐานและข้อมูลอัตลักษณ์บุคคลในการยืนยันบุคคลได้ แต่จากพยานหลักฐานในสถานที่เกิดเหตุพบเครื่องแต่งกายและยานพาหนะ ที่ตรงกันกับเครื่องแต่งกายที่ใส่ในวันหาย เสื้อเชิ้ตแขนสั้นสีขาวฟ้าลายสก๊อต กางเกงขายาวสีเทา และลักษณะของจักรยานที่เป็นยานพาหนะของคนหาย ตามข้อมูลการรับแจ้งคนหาย ทำให้ญาติสามารถยืนยันว่าใช่คนหาย

บทวิเคราะห์

ผลสำเร็จในการติดตามคนหายในกรณีศึกษานี้จะไม่สามารถเกิดขึ้นได้เลย แม้ว่าจะมีการปฏิบัติงานตามกระบวนการตรวจพิสูจน์อย่างครบถ้วนถูกต้องทั้งกระบวนการแล้วก็ตาม ทั้งนี้เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ร่วมกันระหว่างมูลนิธิกระจกเงา สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ และสถานีตำรวจภูธรเดิมบางนางบวชที่มีความมุ่งมั่นในการติดตามคนหาย จึงทำให้เกิดผลสำเร็จในการติดตามคนหายในครั้งนี้ได้ แสดงให้เห็นว่าการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานนั้นมีความสำคัญเป็นอย่างมาก และจากการเชื่อมโยงข้อมูลในระบบฐานข้อมูลกลางในการจัดเก็บและสืบค้นข้อมูลบุคคลสูญหายและพิสูจน์ศพนิรนามของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ ทำให้การตรวจสอบข้อมูลคนหายเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ เพราะการตรวจสอบข้อมูลคนหาย สามารถตอบข้อสงสัยเบื้องต้นได้ว่าพบข้อมูลในระบบหรือไม่ ถ้าไม่พบข้อมูลสามารถคาดการณ์ได้ว่าคนหายอาจจะยังมีชีวิตอยู่ ทำให้ผู้ปฏิบัติงานต้องตรวจสอบแหล่งข้อมูลอื่น ๆ เช่น ข้อมูลคนไขในโรงพยาบาลและการลงพื้นที่หาข่าวเพิ่มเติมจากพยานแวดล้อมในพื้นที่ จากช่วงระยะเวลาประมาณ 2 เดือนครึ่ง ตั้งแต่การสูญหายจนการพบตัวคนหาย การปฏิบัติภารกิจของทั้งสามหน่วยงานมีการดำเนินการติดตามอย่างต่อเนื่องทำให้เกิดผลสำเร็จ และทางผู้เขียนบทความได้วิเคราะห์ข้อมูลพบว่าปัญหาและอุปสรรค จากการติดตามคนหายในกรณีศึกษาครั้งนี้ มีการวิเคราะห์ข้อมูลออกมาดังนี้

1. การแจ้งความคนหาย จากพฤติการณ์คนหายได้หายออกจากบ้านในวันที่เกิดเหตุช่วงเช้า แต่ญาติคนหายได้แจ้งความคนหายในวันถัดมา ภายหลังจากที่คนหายไม่กลับมา เนื่องจากความเคยชินที่ว่าคนหายเคยหายออกไปแล้วกลับมา ทำให้ญาติไม่ได้ดำเนินการแจ้งความคนหายทันที ซึ่งการแจ้งความคนหายที่ล่าช้าทำให้โอกาสการพบตัวคนหายนั้นยิ่งยากมากยิ่งขึ้น ถ้ามีการแจ้งความคนหายอย่างรวดเร็ว จะทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถประสานงานกับสายตรวจ เพื่อลงพื้นที่เกิดเหตุติดตามได้ทันที ทำให้มีโอกาสมพบตัวคนหายได้มากกว่า เพราะการแจ้งความคนหายสามารถแจ้งความคนหายได้ทันทีโดยไม่ต้องรอถึง 24 ชั่วโมงหลังจากการสูญหาย

2. การรับแจ้งความคนหายผ่านระบบฐานข้อมูลกลางในการจัดเก็บและสืบค้นข้อมูลบุคคลสูญหายและพิสูจน์ศพนิรนาม เป็นการประสานข้อมูลจากสถานีตำรวจที่เกิดเหตุทำให้สามารถตรวจเปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปและข้อมูลรูปพรรณสัณฐานของคนหายได้เบื้องต้น และการตรวจพิสูจน์ทางนิติวิทยาศาสตร์จากตัวอย่างสารพันธุกรรมจากญาติ การเก็บตัวอย่างสารพันธุกรรมสามารถเก็บได้จากการขีดเยื่อบุกระพุ้งแก้มของญาติที่ใกล้ชิดกับคนหายมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ญาติที่ใกล้ชิดรวมถึง บิดา มารดา บุตร พี่ น้อง คู่แต่งงาน (กรณีที่คนหายมีบุตร) ตา ยาย ลุง ป้า น้า อา โดยต้องมีการบันทึกระดับความสัมพันธ์ใกล้ชิดของเครือญาติและจัดทำแผนภูมิแสดง ลำดับเครือญาติของวงศ์ตระกูล (family tree) ซึ่งจะทำให้สามารถพิจารณาได้ว่า ควรเก็บตัวอย่างสารพันธุกรรมจากญาติคนใดบ้าง

(กฤษฎะ สุวรรณภูมิ, 2562) สามารถยืนยันข้อมูลได้ว่าฐานข้อมูลคนหายกับฐานข้อมูลศพนิรนามของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ ไม่พบข้อมูลที่ตรงกันกับคนหายสามารถดำเนินการติดตามคนหายในส่วนอื่นที่เกี่ยวข้องได้ต่อไป

3. คนหายอายุมาก สุขภาพไม่แข็งแรงและมีอาการอัลไซเมอร์ ทำให้เกิดการหลงลืม สับสนทิศทาง และพยายามหาทางกลับไปยังบ้านของตนเองจนหลงไปเส้นทางอื่น ๆ ได้ เพราะคนหายได้ออกจากบ้านไปด้วยการขี้เกรียน และด้วยอายุที่มากและสุขภาพที่ไม่แข็งแรง จึงมีความอดทนได้น้อยต่อสภาพแวดล้อมในพื้นที่นั้น ๆ ส่งผลอาจทำให้เกิดการเสียชีวิตได้ (วีรศักดิ์ เมืองไพศาล, 2562)

4. ลักษณะภูมิประเทศของพื้นที่ที่เกิดเหตุเป็นพื้นที่ต่างจังหวัด การเชื่อมโยงของเส้นทางของถนนในพื้นที่สามารถเชื่อมโยงถึงกัน โดยบริเวณริมทางเป็นไร่ไถ่ ไร่มัน ไร่กล้วย ในบริเวณนั้น ทำให้เป็นที่หลบหรือทำให้เกิดการบดบังในการค้นหาและการมองเห็น ทำให้ความสามารถในการค้นหาคนหายนั้นไม่ทั่วถึง จากงานวิจัยเกี่ยวกับการติดตามคนหายอัลไซเมอร์ของประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่าระยะทางไม่ไกลจากตำแหน่งที่สูญหาย แต่สถานที่ที่มีเป็นสถานที่ก่อสร้าง สถานที่ที่รกร้าง สาเหตุการเสียชีวิตส่วนใหญ่เกิดการติดเชื้อ โรคประจำตัว จมน้ำ และเกิดอุบัติเหตุจากยานพาหนะ ส่วนมากพบว่า เสียชีวิตมากกว่ารอดชีวิต (Rowe et al., 2011) เช่นเดียวกันในประเทศออสเตรเลียได้ศึกษาเกี่ยวกับผลลัพธ์ของการหายไปของผู้ป่วยอัลไซเมอร์ที่หลงทางในออสเตรเลีย โดยรวบรวมข้อมูลจากบทความและข่าวคนหายที่มีอาการสมองเสื่อม พบว่า ตำแหน่งที่จะพบคนหายได้ตามบริเวณถนนและบริเวณป่า ส่วนใหญ่พบเสียชีวิตในบริเวณป่า (MacAndrew et al., 2018) และจากสืบค้นข้อมูลพบว่า พฤติกรรมการเดินทางออกนอกบ้าน คนหายประเภทโรคสมองเสื่อมที่ไม่เคยออกจากบ้านไปที่ไหนเลย มีความเป็นไปได้ว่า จะมีพฤติกรรมคุ้นชินกับบ้าน ที่อยู่อาศัยหรือสิ่งปลูกสร้างอื่น ๆ ที่มีลักษณะคล้ายกับบ้านที่เคยอยู่ ดังนั้นมีความเป็นไปได้ว่าอาจจะเดินพลัดหลงเข้าบ้านคนอื่น เพราะคนหายนึกว่าเป็นบ้านของตนเอง เนื่องจากมีความคุ้นชินกับสิ่งปลูกสร้างนั้น (ศูนย์ข้อมูลคนหาย มูลนิธิกระจกเงา, 2565) ซึ่งในกรณีคนหายจากอาการอัลไซเมอร์สามารถนำองค์ความรู้เกี่ยวกับแผนที่อาชญากรรม มาวิเคราะห์เพื่อหาปัจจัยและสาเหตุของการสูญหายของคนที่มีอาการอัลไซเมอร์ให้มีประสิทธิภาพ และเพิ่มโอกาสในการพบตัวคนหายมากยิ่งขึ้น เพราะแผนที่อาชญากรรมเป็นกระบวนการหรือระบบที่ใช้ข้อมูลสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ มาทำการวิเคราะห์เชิงพื้นที่สำหรับการแก้ปัญหาอาชญากรรมหรือปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกัน สามารถมาประยุกต์ใช้กับการติดตามคนหายจากอาการอัลไซเมอร์ได้สามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการติดตามค้นหา ในปัจจุบันแผนที่อาชญากรรมที่มีการใช้ประโยชน์กันอยู่สามารถแบ่งออกได้เป็น 5 ประเภท แตกต่างกัน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับลักษณะของข้อมูลและวัตถุประสงค์ในการนำเสนอ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ (สุดสงวน สุธีสร, 2565)

1) แผนที่แบบใช้สัญลักษณ์เพียงชนิดเดียว (Single-Symbol Mapping) เป็นแผนที่ซึ่งอาศัยสัญลักษณ์เพียงชนิดเดียวแทนลักษณะทางกายภาพเพียงชนิดหนึ่ง โดยไม่มีการแสดงลักษณะทางกายภาพประเภทอื่นบนแผนที่นั้น แผนที่ตามตัวอย่างที่กล่าวถึงไม่ต้องการที่จะแสดงลักษณะทางกายภาพอื่นใดนอกจากสถานีตำรวจบนแผนที่ฐาน (Base Map) ซึ่งประกอบไปด้วยถนนหนทางต่าง ๆ ด้วยความง่ายในการทำ ความเข้าใจและมีสัญลักษณ์เพียงชนิดเดียวบนแผนที่ ทำให้แผนที่ชนิดนี้มีจุดเด่นที่สามารถสื่อข้อมูลให้เห็นและเข้าใจโดยง่าย

2) แผนที่ซึ่งใช้วงแหวน (Buffer) รอบลักษณะทางกายภาพ การใช้วงแหวนล้อมรอบลักษณะทางกายภาพนั้น มีประโยชน์ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่แสดงบนแผนที่ วงแหวนที่ใช้ล้อมรอบสามารถกำหนดให้มีขนาดใหญ่หรือเล็กตามที่ผู้วิเคราะห์กำหนด เช่น อาจกำหนดให้โปรแกรมด้านภูมิศาสตร์สารสนเทศที่ใช้อยู่สร้างวงแหวนล้อมรอบสถานบริการที่จำหน่ายสุราทุกแห่งในเขตสถานีตำรวจนครบาลดอนเมือง

3) แผนที่ซึ่งใช้สีหรือสัญลักษณ์ที่มีขนาดแตกต่างกันแสดงจำนวน (Graduated Mapping) แผนที่ประเภทนี้สามารถนำเสนอข้อมูลที่แผนที่แบบที่ใช้สัญลักษณ์เพียงชนิดเดียวไม่สามารถนำเสนอให้ครบถ้วนได้ แผนที่ประเภทนี้สามารถนำเสนอข้อมูลที่มีลักษณะทางกายภาพซึ่งเกิดขึ้นซ้ำกันในบริเวณเดียวกันหรือบริเวณใกล้เคียงกันได้ โดยใช้สีหรือสัญลักษณ์ที่มีขนาดแตกต่างกันแสดงจำนวนของลักษณะทางกายภาพที่แตกต่างกัน

4) แผนที่ซึ่งใช้แผนภูมิ (Chart Mapping) เป็นอีกทางเลือกหนึ่งสำหรับผู้วิเคราะห์อาชญากรรมที่จะนำมาใช้ในการแสดงค่าต่าง ๆ ของตัวแปรเดียวกันบนแผนที่เดียวกันได้ กล่าวคือบางครั้งการแสดงข้อมูลบนแผนที่มีความจำเป็นต้องแสดงค่าที่แตกต่างกันของตัวแปรอาชญากรรมประเภทต่าง ๆ บนแผนที่เดียวกัน

5) แผนที่แสดงความหนาแน่น (Density Mapping) เหมาะสำหรับการแสดงข้อมูลที่ไม่ถูกจำกัดอยู่ในขอบเขตที่เด็ดขาดดังเช่นการแบ่งพื้นที่ซึ่งถูกแบ่งออกเป็นเขต ๆ เช่น แบ่งตามเขตหมู่บ้าน โดยทั่วไปแล้วแผนที่แสดงความหนาแน่นจะใช้วิธีระบายสีให้มีความหนาแน่นที่แตกต่างกันในบริเวณต่าง ๆ ของแผนที่ ทั้งนี้ ความหนาแน่นของสีขึ้นอยู่กับจำนวนคดีอาชญากรรมที่เกิดขึ้น แผนที่ประเภทนี้ใช้สำหรับแสดงจุดหรือพื้นที่ซึ่งเกิดเหตุอาชญากรรมหนาแน่น (Hot Spot)

แผนที่อาชญากรรมมีประโยชน์ในการวางแผนควบคุมอาชญากรรม โดยจุดหรือพื้นที่ใดที่มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้นมากจะสามารถสังเกตได้แผนที่ทั้ง 5 ประเภท ที่แสดงข้อมูลที่มีเหตุอาชญากรรม ดังนั้นผู้เกี่ยวข้องที่ประกอบไปด้วยเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจ ผู้บริหารของตำรวจ ฝ่ายปกครอง ประชาชน สามารถทราบจากแผนที่ชนิดนี้ได้ว่าบริเวณมีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้นหนาแน่น เพื่อที่จะค้นหาวิธีแก้ไขและลดคดีอาชญากรรมให้ลดน้อยลง ดังนั้นการนำแผนที่อาชญากรรมประยุกต์ใช้กับการติดตามคนหายจากอาการอัลไซเมอร์ ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้ทราบถึงตำแหน่งที่มีความเสี่ยงสำหรับคนหาย และยังสามารถเป็นข้อมูลสำหรับการปฏิบัติการติดตามคนหายในกรณีที่คนหายเคยหายมาแล้ว

5. ความคุ้นเคยของคนในพื้นที่ที่เห็นคนหายเป็นประจำและเห็นพฤติกรรมของคนหายปกติ เลยไม่ได้มีความสงสัยว่าคนหายกำลังหลงทาง หรือมีอาการหลงลืม และกำลังจะเกิดการสูญหาย ซึ่งคนหายไม่มีอุปกรณ์สื่อสารติดตัวทำให้ไม่สามารถใช้เทคโนโลยีในการตรวจสอบตำแหน่งของคนหาย แม้แต่การตรวจสอบจากกล้องวงจรปิดในบริเวณใกล้เคียงเท่านั้น จากโครงการ ‘หาย (ไม่) ห่วง’ ของมูลนิธิกระจกเงา โดยได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานเอกชน เพื่อสร้างนวัตกรรมการช่วยเหลือผู้ป่วยโรคสมองเสื่อมที่มีอาการหลงลืม และมีความเสี่ยงในการพลัดหลงสูญหายออกจากบ้าน การนำผู้ป่วยอาการอัลไซเมอร์เข้าสู่โครงการหายไม่ห่วงของมูลนิธิกระจกเงา จะสามารถช่วยติดตามคนหายได้มากยิ่งขึ้น เพราะโครงการ ‘หาย (ไม่) ห่วง’ มีการลงทะเบียนและรับ QR code มาสกรีนติดกับเสื้อหรือการใส่ริชแบนด์ สำหรับผู้ป่วยอาการอัลไซเมอร์ เพื่อเป็นช่องทางให้ผู้พบเห็นได้ติดต่อกลับมายังมูลนิธิกระจกเงา เมื่อพบคนหาย เพราะการมีอุปกรณ์ที่สามารถเป็นจุดสังเกตให้กับผู้คนที่พบเห็นสามารถติดต่อกลับมาเมื่อพบคนหายได้ (ศูนย์ข้อมูลคนหาย มูลนิธิกระจกเงา, 2565)

6. การสืบสวนสอบสวนและการลงพื้นที่ค้นหาของมูลนิธิกระจกเงาและสถานีตำรวจภูธรเดิมบางนางบวช ถือได้ว่าเป็นรูปแบบการปฏิบัติการที่มีความสำคัญในการบันทึกข้อมูลและเบาะแสของคนหาย เนื่องจากการสืบสวน สอบสวน และการลงพื้นที่ค้นหาคนหาย เป็นการกระตุ้นให้ประชาชนในพื้นที่เกิดเหตุช่วยกันกระจายข่าวเพื่อช่วยกันติดตามคนหายและแจ้งเบาะแสของคนหายได้ การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ข้อมูลคนหาย ของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์และมูลนิธิกระจกเงาทำให้ประชาชนได้ทราบข่าว ซึ่งทำให้ประชาชนที่พบเบาะแสสามารถแจ้งกลับมายังหน่วยงานได้

7. ผลสำเร็จจากการติดตามคนหายจากอาการอัลไซเมอร์ในครั้งนี้ เป็นผลมาจากการดำเนินการติดตามอย่างต่อเนื่องและได้รับการแจ้งเบาะแสมาจากประชาชนในพื้นที่ เพราะการพบศพของคนหายนั้น ผู้ที่พบศพคือชาวบ้านที่ออกไปทำงานในพื้นที่ที่พบศพ

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

สรุปผล

จากการณศึกษานี้พบว่า การติดตามคนหายนี้จะไม่สามารถสำเร็จได้ถ้าขาดการเชื่อมโยงข้อมูลคนหาย รวมถึงความมุ่งมั่นในการติดตามคนหายของสถานีตำรวจภูธรเดิมบางนางบวช มูลนิธิกระจกเงา และสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ ตั้งแต่เริ่มกระบวนการจนสามารถพบตัวคนหาย ซึ่งในปัจจุบันยังมีคนหายจากอาการอัลไซเมอร์อีกเป็นจำนวนมากที่ยังไม่พบ และไม่พบเบาะแสความคืบหน้าใด ๆ จึงยังเป็นปัญหาที่น่าเป็นห่วงที่ควรให้ความสำคัญเป็นลำดับแรกที่จะได้รับการพัฒนาและหาแนวทางเพื่อช่วยคนหายจากอาการอัลไซเมอร์ได้รวดเร็ว เพื่อเป็นการป้องกันคนหายให้รอดพ้นจากภัยอันตรายต่อร่างกายและชีวิต

ข้อเสนอแนะ

1. การสร้างความตระหนักเกี่ยวกับเรื่องคนหายจากอาการอัลไซเมอร์ เพื่อให้ประชาชนให้ความสำคัญกับผู้สูงอายุในครอบครัวและสร้างทัศนคติในการเฝ้าระวังผู้สูงอายุที่ป่วยเป็นโรคอัลไซเมอร์ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการสูญหาย และเมื่อเกิดการสูญหายต้องแจ้งความคนหายให้รวดเร็วที่สุด และการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบข่าวสารและช่องทางในการรับแจ้งคนหาย การพิสูจน์คนนิรนามและศพนิรนามอย่างต่อเนื่องทำให้ข้อมูลข่าวสารนั้นเข้าถึงประชาชนได้มากยิ่งขึ้น
2. การนำองค์ความรู้แผนที่อาชญากรรม มาประยุกต์ใช้และพัฒนามาตรการ เพื่อสร้างนวัตกรรมสำหรับการปฏิบัติงานติดตามคนหายและพิสูจน์ศพนิรนาม เพื่อประโยชน์สำหรับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในการติดตามค้นหาคนหายและช่วยเหลือคนหายได้ทันทั่วถึง
3. จากแนวความคิดการเข้าร่วมโครงการหาไม่หวั่งของมูลนิธิกระจกเงา สามารถช่วยคนหายจากอาการอัลไซเมอร์ได้ จึงเสนอแนะให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชน หรือร่วมกันในส่วนของข้อกฎหมายในการเพิ่มโอกาสในการติดตามคนหายอาการอัลไซเมอร์ด้วยการติดเครื่องติดตามไว้กับคนหายเพื่อเพิ่มโอกาสการพบตัวเมื่อเกิดการสูญหาย

เอกสารอ้างอิง

- กฤษณะ สุวรรณภูมิ. (2562). **แผนภูมิครอบครัว (The family genogram)**. เข้าถึงเมื่อ 1 กันยายน 2566 จาก <https://www.slideshare.net/georgesonthi/genogram-130087454>
- ระบบฐานข้อมูลกลางในการจัดเก็บและสืบค้นข้อมูลบุคคลสูญหายและพิสูจน์ศพนิรนาม. (2566). **สถิติคนหายคนนิรนาม และศพนิรนาม**. เข้าถึงเมื่อ 1 กันยายน 2566 จาก <https://www.thaimissing.go.th/>
- ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการติดตามคนหาย และการพิสูจน์คนนิรนามและศพนิรนาม พ.ศ. 2564. (2564). **ราชกิจจานุเบกษา**, 138(89ง)
- วีรศักดิ์ เมืองไพศาล. (2562). **การป้องกัน การประเมินและการดูแลผู้ป่วยสมองเสื่อม**. (พิมพ์ครั้งที่ 5). สถานที่พิมพ์: บริษัท ภาพพิมพ์ จำกัด

- ศูนย์ข้อมูลคนหาย มูลนิธิกระจกเงา. (2565). ริสแบนด์ และ ป้ายคิวอาร์โค้ด “หาย(ไม่)หวัง”. เข้าถึงเมื่อ 4 กันยายน 2566 จาก https://wristband.thaimissing.org/home_m
- ศูนย์ข้อมูลคนหาย มูลนิธิกระจกเงา. (2565). สถิติข้อมูลคนหายโรคอัลไซเมอร์. เข้าถึงเมื่อ 4 กันยายน 2566 จาก http://www.backtohome.org/news_bth/inputdata/frm_search_data.php#showre
- สุดสงวน สุธีสร. (2552). ความเป็นไปได้ในการจัดทำแผนที่อาชญากรรมในประเทศไทย. *วารสารกระบวนการยุติธรรม*, 2 (1), 35-48
- MacAndrew, M., Schnitker, L., Shepherd, N., & Beattie, E. (2018). People with dementia getting lost in Australia: Dementia related missing person reports in the media. *Australasian journal on Ageing*. (37), (3) E97-E103.
- Rowe, M. A., Vandever, S.S., Greenblum, C. A., List, L. N., Fernandez, R. M., Mixson, N. E., & Ahn, H.C. (2011). *Persons with dementia missing in the community: Is it wandering or something unique*. *BMC Geriatrics*. 2011, 28(1).